

Terminal Zee-Land Vlissingen

Op zoek naar het onbekende en een uitdaging kwam ik uit bij het ontwerpen van een terminal. Op een bijzondere locatie in Vlissingen. Op de plek waar het spoor eindigt en het water begint. Op dit moment liggen er bij de gemeente plannen voor het nieuw station – maar het is niet meer dan een door de Gemeente Vlissingen aangegeven spot op de kaart van een te ontwikkelen oude havengebied. Deze spot heeft de ambitie om het centrum te worden van het ‘Nieuwe Vlissingen’, de gemeente heeft grote plannen in deze tot zo ver lege en vervreemde omgeving. Tot de plannen behoren de realisatie van de nieuwe woonwijk Dokkershaven (VHP) en Kenniswerf (EVS). De Kenniswerf is een broedplaats voor de ontwikkeling van kennis economie en een vestigingsplaats voor starters, kennisintensieve en dienstverlenende bedrijven.

Als stedelijk complex moet het gebouw veel meer zijn dan alleen een vertaling van het functionele programma van eisen. Het is essentieel dat reizigers via het station meteen deelgenoot kunnen worden van een stad. Bovendien is het van belang dat zij op een heldere manier hun weg kunnen vinden naar de stad of richting een volgend vervoermiddel. In die combinatie van functionaliteit en stedelijke ontmoeting ligt de grote uitdaging.

Het is duidelijk dat de terminal meer dan een gebouw met poortjes zou moeten worden. De combinatie van programmatische invulling zal een beslissende rol spelen. Het neerzetten van een puur programmatische terminal zou niet leiden tot het stedelijk gevoel en gezellige drukte in het gebied. Wat zou de reiziger aantrekken om er nog even te blijven of eerder komen. Wat zou Vlissingers er toe bewegen om de nieuwe terminal in hun wandeling op te nemen. Wat moet er voor bijzonders gebeuren, dat een plek voor ook niet Vlissingers een bezoek waard zou zijn.

Een nieuw knooppunt, een hoofd entree tot de stad. Een plek waar de reiziger de stad ontmoet. Boven het spoor bevindt zich de mooiste openbare locatie van de stad. Een plek voor kennis uitwisseling, waar scholieren werkende mensen en kunstenaars elkaar tegen komen en openbaar discussies voeren en tentoonstellingen organiseren die de laatste ontwikkelingen van de stad in haar vele aspecten laat zien. Reizigers, overstappers en rondhangende Vlissingers dwalen door de expositie die zich afspeelt en ontwikkeld gebonden aan de spectaculaire slingeroute die langzaam stijgt boven het water door de constructies heen, zich boven de treinen draait en uitkomt middenin het hoogste punt van de terminal, overgoten met licht met een prachtige uitzicht.

Bij de aankomst aan het oude station, liep je het gebouw uit...en keek er tegenop de dijk. Geen stad te bekennen, geen zicht op het water. Waar zijn we aangekomen. Leegte. En stilte.

De nieuwe terminal stijgt over de dijk heen. Naar het water toe, hoger om de stad te kunnen zien. Om de zeewind te voelen, om de horizon te zien en overgang tussen land en water te ervaren.

Yana Vlasova
Rotterdamse Academie van Bouwkunst
Afstudeerontwerp Architectuur/Master of Architecture
2010